

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Oare pentru ce . . . ?

Ni s'a adresat în zilele trecute următoarea întrebare: Oare pentruce nu umblă la biserică . . . cutare clasă socială? În special se poate constata, că cei celocuesc cam în centrul orașului.

Întrebarea, pe cât privește, e chestie atât de actuală, de alta parte a i se da un răspuns nimerit, e mai delicat.

În tot cazul, câți vor fi ei, cei vizaji, fieștecare va avea câte un motiv, când și când poate că și just, dacă i-am întreba, dar cei mai mulți dintre dânșii ne-ar spune nu numai unul ci poate chiar cu duzina și aieva numai atunci am putea răspunde și noi, dacă am trimite tuturore câte un chestionar, rugându-i să ne răspundă ei înșiși la întrebarea: Pentruce nu umblăți la biserică?

Primind chestionarele și presupunând că ne-ar și răspunde, am putea și noi să dăm răspuns, după ce am fi adunat și coordonat cele primite.

Vom încerca totuși să dăm barem o explicație după părerea noastră, asupra acestei chestiuni, pe cât de actuală de demult, atât de tristă și în prezent.

Constatând înainte de toate ceea ce este de altfel de obște cunoscut, că în centrul orașelor locuesc cei cu stare materială bună,

putem să spunem, că în general e vorbă de cei bogăți. Lăsând la o parte dintre aceștia pe bogătașii de înainte și de după rășboiu și de alt neam și de alta religie, vom fi cu luare în seamă numai despre acei ai noștri.

Despre aceștia ne spune însuși Mântuitorul în pilda zisă despre sămănător, care sămănând sămânța, o parte din ea a căzut între spini: „aceștia sunt cari aud: ci cu bogățiile, grijile și plăcerile vieții umbând, se înecă și nu rodesc desăvârșit.” (Luca 8,14)

„Iară sămânța căzută în pământ bun sunt acei, cari aud cuvântul, îl înțeleg și aduc rod: și face unul o sută, altul șasezeci iară altul treizeci.” (Matei 12, 23.)

Aceștia vor fi probabil cei săraci și a- cei bogăți pușini — că tot mai sunt și ei cu soșii, — în cari cuvântul adevărului nu s'a zugrumat de grija veacului acestuia și de înșelăciunea bogăției.

Mântuitorul însuși a arătat tânărului bogat calea desăvârșirii zicându-i să-și vândă averea, banii primiți să-i dea săracilor, pentru a avea comoară în ceruri, că numai astfel și fără greutatea averii poate să meargă omul ușor după Hristos. Acest tânăr auzind aceste cuvinte — acuma sunt 1900 și câțiva ani, — s'a întristat, pentrucă avea avuție multă.

Atuncea deja au auzit ucenicii cuvintele grave dela Isus: „adevăr zic vouă, că



cu anevoie va intra bogatul întru împărăția cerurilor" accentuând cuvintele încă cu o declarație și mai dătătoare de grijă, celor bogati că: „mai ușor va trece funia corăbiei prin urechea acului, decât bogatul să intre în împărăția lui Dumnezeu.” (Matei 19, 21—24).

Adeca se vede clar din aceste pilde, că este aproape de minune, ca vre-un bogat să poată intra în împărăția lui Dumnezeu. Ni se spune și motivul, pentru că ei „cu bogățiile și cu grijile și cu plăcerile vieții umblând se înecă.”

Numai harul lui Dumnezeu dă și bogatului și săracului posibilitatea să poată ajunge la fericirea cea de veci. Pentru a fi vrednici de acest har dumnezeesc, trebuie să ni se ierte păcatul strămoșesc prin sf. botez și apoi să cerem acest dar dela Dumnezeu.

Cei mai mulți bogați însă, rezimați pe avuția lor trecătoare, — putem vedea chiar și în zilele noastre cât de repede trec aceste bogății, — caută mai totdeauna numai cinstea și mărirea lumească, se incurcă în ele și parcă, cu cât mai mare nerăbdare și zgomot le caută toate acestea, cu atât mai puțin sunt îndestuliți și cu cele ajunse, pentru că, dacă ar câștiga ei chiar și lumea întreagă, fericire adevărată și pace launtrică nu vor afla. Pentru ce? Pentru că ori ce să-și zică savanții, filosofii, cărturarii și farizeii, simplaminte, pentru că așa a binevoit Cel ce a făcut cerul și pământul, cele văzute precum și cele nevăzute.

Bogatul trăind astfel, a pierdut smerenia, temeliea vieții creștinești. Și oare în ce alta se manifestă în primul rând aceasta viață creștinească, decât înainte de toate prin a umbla la biserică.

Dacă dintr'aceia cari de demult, poate

de când erau școlari, nu mai umblă la biserică, sau fiind când și când cu ocazia serbărilor naționale de față, ar lua o hotărâre fermă, că dela data aceea să umble în toate Duminicile și sărbătorile la biserică, suntem convinși, că nu le-ar trebui să umble decât numai câteva luni și ar începe o viață nouă. Atunci bogăția nu le-ar mai fi cauza neîndestulării lor, ci din contra, le-ar servi de mijloc a câștiga prin avere merite pentru fericirea cea de veci și pace sufletească vremelnică, pentru că nu ar fi adunat comori pe pământ, ci în certu unde nici rugina, nici molile nu le strică și unde furii nu le sapă, nici nu le fură.

Deci toate acestea ar trebui ei să le caute, dar cum le vor căuta fără smerenie. Ingâmfat a sta, ori a șede la sf. biserică nu le convine, pentru că vrând nevrând, conștient sau incoonștient, îi mustră conștiința, simțind acolo prezența unui Domn mai mare și mai tare, care totuș El însuși a dat exemplul suprem al smereniei.

Toate acestea erau însă prevăzute și pentru aceea scria deja sf. Apostol Pavel către Timoteu în cartea I. v. 6. c. 17. următoarele: „Celor bogați în veacul de acum — înainte cu 19 veacuri — poruncește-le să nu se înalțe cu mintea, nici să nu se increază în avuția cea nestătătoare, ci în Dumnezeul cel viu, carele ne dă nouă toate de prisos, spre desfătare, să facă bine, să se îmbogățească în fapte bune, să fie lesne dătători, împărțășitori, agonisându-și lor temelie bună în viitor, ca să primească viața de veci.”

Nu trebuie deci să ne facem grijă din slăbiciunile altora, avem o singură datorință să purtăm grija noastră proprie, având un teren vast pentru apostolat în cadrele Agrului, carele este Acțiunea Catolică.